

תת"ע 9474/06/22 - מדינת ישראל נגד יעקוב אלגראבלי

בית המשפט לתעבורה מחוז מרכז פתח תקווה

תת"ע 9474-06-22 מדינת ישראל נ' אלגראבלי
תיק חיצוני: 11250678437

כבוד השופטת מגי כהן	בפני
מדינת ישראל	משיבה
יעקוב אלגראבלי	נגד
	מבקש
	<u>החלטה</u>

כנגד המבקש הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 12.3.2022 נהג באופנוע במצב של חוסר שליטה על הרכב, עבירה לפי תקנה 26 (4) לתקנות התעבורה תשכ"א 1961.

להלן השתלשלות האירועים תיק:

בתאריך 23/6/22 נשפט המבקש בהעדר התייצבות והוטלו עליו פסילה למשך 45 יום, קנס של 1,500 ₪ ופסילה על תנאי 6 חודשים במשך 3 שנים.

הבקשה לביטול פסק דין שהגיש המבקש באמצעות ב"כ נדחתה בתאריך 29/8/22.

על ההחלטה הנ"ל הוגש ערעור .

בהחלטתו מיום 28/12/22 בית משפט המחוזי ציין כי המבקש לא מעלה טענות קונקרטיות בעניין העבירה ולכן לא מצא מקום לבטל את פסק הדין.

כמו כן קבע כי הערעור מתקבל במובן זה שהתיק הוחזר לבית משפט קמא לצורך שמיעת טענות לגופה של אשמה והצגת ראיות ככל הנדרש על מנת לתת למבקש הזדמנות להעלות טענותיו בבית משפט בעניין העבירה שיוחסה לו.

בתאריך 14/2/23 התקיים דיון בפני במעמד הצדדים, בהסכמת הצדדים הגישה המשיבה את חומר הראיות לעיונו של בית משפט.

ב"כ המבקש טוען כי לפי הראיות לא ניתן להרשיע את המבקש בעבירה בה הוא מואשם, שעניינה נהיגה בחוסר שליטה,

כי הנסיבות צריכות לתאר שהמבקש איבד שליטה ברכב ובחומר החקירה לא מצוין שהמבקש איבד שליטה, סטה מהנתיב, והמבקש הסביר לשוטר שהסיבה שהגלגל הורם זה בגלל שברח לו הקלאג'. לכן לטעתו לכל היותר היה מקום להאשים את המבקש בנהיגה בקלות ראש.

ב"כ המבקש חוזר על הבקשה לביטול פסק הדין וציין כי בית המשפט המחוזי רושם כי נאמנה בקשת עו"ד קישאוי כי שלח בקשה לתביעות כאשר כתב האישום הוגש בשעה אחת עשרה בלילה.

ב"כ המשיבה טוענת שמדובר בעבירה מתאימה לנסיבות המתוארות בכתב האישום, המבקש הואשם בכך שהרים גלגל קדמי באוויר כשנהג באופנוע ולכן נכון שהדבר שולל שליטה בכלי הרכב כי לא ניתן לנהוג בשליטה על הכלי עם גלגל אחד.

דין והכרעה:

אומר מיד כי לא מצאתי מקום להתייחס לטענת ב"כ המבקש בעניין שליחת פקס למשיבה כי הדין הוחזר אלי על ידי ערכאת ערעור לדין בנקודת ספציפית, שמיעת טענות לגופה של אשמה והצגת ראיות ככל הנדרש על מנת לתת למבקש הזדמנות להעלות טענותיו בבית משפט בעניין העבירה שיוחסה לו.

לגופו של העניין, בדקתי את הראיות ומצאתי כי אין לקבל טענת ב"כ המבקש.

רס"מ שי סולימה רשם בנסיבות המקרה:

"בהיותי עומד סטטי בכביש הנ"ל בצד ימין של השול בתוך הניידת שפני לאחור הבחנתי באופנוע שבא מולי בין שני נתיבים ולבדו מקדימה אין שום רכב או גורם כלשהו שמפריע בינינו מאחור יש רכבים שהרוכב מרים גלגל באוויר קידמי ואין לו שליטה בהיגוי נסע כמאה וחמישים מטר לערך, נסעתי לאחור כמאתיים מטר לערך עד שכרזתי לו עם כחולים לעמוד בצד. קשר עין רציף מרגע העבירה עד לעצירת הרוכב שלבדו על האופנוע בשול ימין יש לציין כי הגיעו מיד כמה חברים וניסו שיברח מהמקום על ידי דחיפה מאחור באופנוע, ירדתי לנהג הציג לי רישיון נהיגה, יש לציין שצמיגי האופנוע לא כשרים לנסיעה, נאמר לרוכב מזג אוויר נאה ראות טובה מצולם במצלמת גוף."

המבקש מסר :

"עשיתי שטות אני מצטער ברח לי קלאץ"

השוטר מתאר מצב של הרמת גלגל באוויר ואיבוד שליטה בהיגוי .

יש בתשובתו של המבקש שברח לו הקלאץ' כדי לחזק את טענת השוטר כי איבד שליטה ברכב.

הוסיף כי נסיעה על גלגל אחד ברכב דו גלגלי מהווה כשלעצמה חוסר שליטה בכלי רכב שאמור לנסוע על שני גלגלים.

המבקש/ ב"כ המבקש לא הצביע כיצד ניתן לשלוט בכלי רכב דו גלגלי כשהוא נוסע על גלגל אחד בלבד ואף ללא שליטה בקלאץ' כי ברח לו .

כך שיש בבחירת סע' האישום כדי לשקף את מצב נסיעת המבקש בעת ביצוע העבירה.

בעניין זה יפים הדברים שנאמרו ב:

ברע"פ 7213/14 נקבע:

"ואולם הסמכות לקבוע מהן העבירות שיש לייחס לנאשם בגין מעשים שיוחסו לו נתונה לרשויות התביעה, והסמכות להרשיע נתונה, כמובן, לבית המשפט, אשר מצווה לעשות כן על יסוד התשתית העובדתית שהוכחה בפניו. ראו: ע"פ 8021/13 תותונגי נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (29.10.2014). באותו מקרה, שניסיונותיו מזכירות את נסיבות המקרה שבכאן נקבע כי: "...בדין הועמד המערער לדין בעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה... ובדין הורשע בעבירה זו נוכח הראיות שהוצגו והוכחו. העובדה כי בדו"ח התנועה שרשם השוטר למערער הוא ייחס לו נהיגה בקלות ראש אין בה בנסיבות אלו כדי לשנות ממסקנה זו" (עיינו: שם, בפסקה 11).

ברע"פ 9090/18 נקבע:

"כבר נקבע על ידי בית משפט זה כי לתביעה הכללית נתונה הבחירה והיא רשאית להאשים את המבקש בעבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, ולא בעבירה לפי תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה, ובית המשפט לא ייטה להתערב בהחלטה מעין זו (רע"פ 4882/13 ורסנו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 8 (21.8.2013))."

עפ"ת 67183-12-21 "נצירת נ' מדינת ישראל" קבע כב' השופט צלקובניק :

"טענת ב"כ המערער כי ניתן היה לייחס למערער עבירה לפי תקנה 84(ב) לתקנות התעבורה ככל שהסיע מספר נוסעים מעל הרשום ברישיון הרכב, מוצדקת כלשעצמה. עם זאת, "בחירת סעיף האישום המתאים מצויה בדרך כלל בשיקול דעת רחב של התביעה", וב"כ המערער לא הצליח לבסס טענה בדבר אכיפה בררנית בבחירת האישום באותם מקרים ספורים שהוצגו על ידו (4 במספר) בו יוחסה אומנם עבירה לפי תקנה 84(ב), אולם באף אחד מאותם מקרים לא נדונה נהיגה באוטובוס זעיר, ובמספר נוסעים דומה, וקיימת חשיבות מובנת לאכיפה מחמירה יותר, גם בבחירת סעיף העבירה, נוכח מהותו של הרכב כרכב הסעות מרובה נוסעים (השוו הנאמר ב- עפ 3507/19 עבד אלסמך בורקאן נ' מדינת ישראל, (3.12.2020))."

לאחר בחנתי את טענת ב"כ המבקש ובדקתי את חומר הראיות לא מצאתי לקבל טענת ב"כ המבקש בעניין שינוי סעיף

האישום.

על כן הנני דוחה את הבקשה.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אדר תשפ"ג, 07 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.